

Ма́ма с. ж. сосокъ (у груди), титъка (син. цица, боска): Чи не повыка (Дойна), какъ то ся выка, Нѣй си поблѣжъ, къту кошута, Та чи ѣмъ зачу братъ ѡ Юванчу, Ачи е грабналъ тѣнкъ си пушкѣ, Та си замѣри Дойнѣ на чело, И ѣмъ удари въ лѣвѣ ѡ мамѣ. *Пк. 20.* Свиначескъту запрѣгнало, ударило е Индже войвода изъ узадѣ въ плѣшкѣ, и смъртоносное зръно излѣзло отъ лѣвѣ мамѣ (цыцѣ). *Гн. 283.*

Мамали́га (рум. mămăliga) с. ж. (син. качамакъ) каша—размазни изъ кукурузной муки: Замѣчательно е чи Българи селци въ общѣ ѣдѣтъ хлѣбъ, а нѣ мамалигѣ какъ то други съсѣдни народи. Нѣ по нѣкогашъ казвать: хайди да си сваримъ дивяникъ—мамалигѣ. Види ся чи Българи отъ давно еще почнѣли да ся питажтъ съ хлѣбъ, и мамалигѣ называжтъ дивяникъ, т. е. ѣстие кое ѣдѣтъ диви чьловѣци! *Пк. 36.* Ромѣнинтъ, който ѣде изключително само мамалига (качамакъ), е глупавъ. *З. 199.*

Мамалига́ръ с. м. такъ Болгары презрительно называютъ Румынъ преимущественно употребляющихъ мамалигу: Нашиятъ българины калугеринъ наричалъ е ромѣнете „мамалигаре“. *З. 289.*

Маменъ* см. подъ сл. дйонме: Нѣкой отъ тукашны-ты Евреи, извѣстны подъ имя мамени или дйонмета, вѣвѣкашно исповѣдувать мюслиманскѣ вѣрѣ, нѣ друзи-ти мюслимане ся гнѣсѣтъ отъ тѣхъ. *Л. Д. 1869 р. 68.*

Маминъ пр. матушкинъ, маменькинъ: Грозѣнке, мило мамино. *Д. 13, 69.* Мамини ѡ плачове, Бащини и тѣгове. *Д. 15, 21—22.* Слѣнчице мило мамино. *Д. 13, 22.* **Маминко** (дѣтѣ) ум. употребляемое только въ сред. родѣ: „Нави ми Нане, маминко дете!“ *М. 136.* **Мамини** домъ и семья матери: Че у мамини отиде. *Д. 4, 105.* Премени ся, натѣмки ся, Те отиде у мамини си. *Д. 40, 30—31.* Дѣ сѣ мамини, дѣ е Ганчу?... *Зк. 119.* **Маминъ-галенъ** баловень: Сыромашкы-тѣ дѣтца не сѣ мамини галены. *Л. Д. 1870 р. 201.*

Мамливъ пр. 1) заманчивый: Мамлива надѣжда изнова ся пороу у него. *Л. Д. 1873 р. 126.* 2) прилипчивый: Лешница-та е шярка много мамлива и отъ меденѣ и масленѣ часто крые у себе утрова. *Л. Д. 1871 р. 141.*

Мамудиа* тоже что махмудна: (Чупче) Флоринъ носе на чело-то Флоринъ мамудиа. *М. 314.*

Маму́зъ* с. м. смотри махмузъ: Карлъ ся заплелъ въ тревѣ-тѣ съ свои-тѣ дѣлгы шпоры (мамузы), падналъ, и Турци-тѣ го взяли въ робство. *Л. 302.*

Маму́лъ с. м. 1) кукуруза: Въ България има кокурусъ нѣколко имана: кокурусъ, гугуца, мамули, панури, гѣлѣбы, нѣгли и други. *Пк. 54.* Тихъ нощенъ вѣтрець сегисъ тогисъ позалюлява дѣлгнеститѣ зелени листи на мамултѣ, кон правѣтъ по-пріятна ношъ-та. *Зк. 140.* Съ свод-